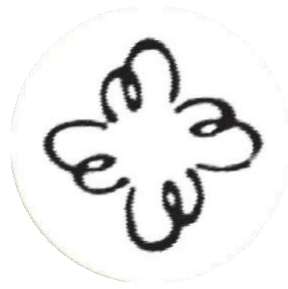

ЕСТЕТИЧКО ДРУШТВО СРБИЈЕ

Естетичко друштво Србије
Омладинска секција

Конференција

ЕСТЕТИКА И НОВИ МЕДИЈИ

књига резимеа

Естетичко друштво Србије

Београд, 2023.

Естетика и нови медији - књига резимеа

Издавач

Естетичко друштво Србије

Риге од Фере 4, Београд

За издавача

др Небојша Грубор

Уредници

др Уна Поповић

Милош Миладинов

Лука Рудић

Дизајн

др Драган Ћаловић

Техничко обликовање

Лејла Сладић

Штампа

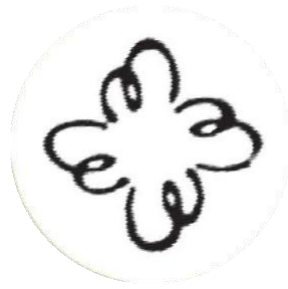
DUO Design, ПР Никола Веселић, Буковац

Тираж

100

ISBN 978-86-81712-24-5

THE AESTHETIC SOCIETY OF SERBIA

the Youth Section
of the Aesthetic Society of Serbia

Conference

AESTHETICS AND NEW MEDIA

Book of Abstracts

The Aesthetic Society of Serbia

Belgrade, 2023.

САДРЖАЈ / CONTENT

ПРОГРАМСКИ ОДБОР / PROGRAMME COMMITTEE	5
ОРГАНИЗАЦИОНИ ОДБОР / ORGANIZATION COMMITTEE	5
УВОД	6
ПРОГРАМ СКУПА	8
PROGRAMME	11
САЖЕЦИ ИЗЛАГАЊА/ PAPER ABSTRACTS	14

**ПРОГРАМСКИ ОДБОР / PROGRAMME
COMMITTEE**

Дивна Вуксановић

Небојша Грубор

Ива Драшкић Вићановић

Драган Жунџић

Душан Пајин

**ОРГАНИЗАЦИОНИ ОДБОР / ORGANIZATION
COMMITTEE**

Милош Миладинов

Марко Новаковић

Уна Поповић

Драган Ђаловић

Лука Рудић

УВОД

Естетика и нови медији

Естетика као аутономна филозофска дисциплина формално је заснована у 18. веку од стране А. Г. Баумгартена, у чијем се фокусу налази испитивање чулности, уметности и лепоте. Формулацијом теме овогодишње конференције *Естетика и нови медији* желимо да проблематизујемо, између осталог, управо и ова три предметна поља естетике – у ком погледу нови медији доводе до организације савременог *aisthesis*-а; на који начин савремена уметност и новије уметничке праксе (пре)обликују наслеђене појмове уметности; да ли доминантно медијски испосредован савремени свет доводи до другачијих идеја и појмова о лепоти, те и да ли је лепота и даље кључна естетичка категорија.

Други део наслова овогодишње теме конференције односи се на концепт нових медија. Овај појам схватамо имајући у виду Мановичеве тезе из дела *Језик нових медија*. Према Мановичу, нови медији настају стапањем два паралелна историјска тока – рачунарства и медијских технологија. Нови медији, отуда, представљају све медије чији се језик може превести у форму која може бити прочитана од стране рачунара. Другим речима, сви медији, чији се садржај може бити постављен у форми рачунарских података, могу се сматрати новим медијима.

Један од првих аутора који је довео у питање однос уметности и естетике имајући у виду прегршт могућности које доносе савремени медији јесте Валтер Бењамин. У делу

Уметничко дело у раздобљу његове техничке репродуктивности, Бењамин отвара питање о промени организације чулног опажања савременог човека, те и начину на који фотографија и филм као медији, али и као нове уметничке праксе, у битном смислу мењају улогу уметности у савременим заједницама. Ишчезнуће ауре из уметности, тврди Бењамин, доводи до неопходности поновног промишљања како самог појма уметности, тако и естетике као дисциплине за њену теоријску обраду.

Имајући у виду Бењаминове увиде, Адорно у оквирима критичке теорије разматра појам уметности у савременом капиталистичком свету. Насупрот производима популарне културе, која свој еликсир проналази у мас медијском окружењу данашњице, Адорно сматра да класична уметност и даље успева да опонира капиталистичком систему производње. Речју, према Адорну, мас медијска сфера популарне културе у оквирима капиталистичког друштва одузима негативну моћ својим производима, те изокреће просветитељске и романтичарске идеале културе у њихову супротност.

У чему се састоји улога медија у контексту уметности и естетике једно је од питања које отварамо предложеном темом. Да ли нови медији, који неоспорно проналазе своју улогу у савременим уметничким праксама, истовремено и подјармљују моћ уметности? На који начин омасовљено присуство медија одређује позицију уметности у савременим друштвима? Ова, као и многа друга питања, представљају неке од праваца испитивања која настојимо да остваримо овом конференцијом.

ЕСТЕТИЧКО ДРУШТВО СРБИЈЕ
ОМЛАДИНСКА СЕКЦИЈА

ПРОГРАМ СКУПА

ЕСТЕТИКА И НОВИ МЕДИЈИ

Субота, 21.10.2023. године

**10:00h Свечано отварање скупа: Милош Миладинов и
Лука Рудић**

10:10h Немања Мићић - Пленарно излагање – Непосредност
прича: медији као наративни конструкти

10:55h - 11:05h – Пиће добродошлице

Прва сесија, модератор Милош Миладинов

11:05h Адриана Дондо – Чему уметници?

11:20h Милош Миладинов – Уметност у ери нових медија:
проблем трансмисије

11:35h Лука Рудић – Бењамин и нови
деветнаестовековни медији: новине и књижевност

11:50h – 12:10h Пауза

Друга сесија, модератор Лука Рудић

12:10h Војислава Латинчић – Ка естетици нових медија:

дигитална слика поврх афекције и пресликавања

12:25h Урош Костић – Поетско представљање и
аугментована реалност

12:40h Младен Матић – Уметност као другост:
неухватљиви и динамични дух нових медија

12:55h Завршна дискусија скупа

THE AESTHETIC SOCIETY OF SERBIA

PROGRAMME

AESTHETICS AND NEW MEDIA

Saturday, October 21st, 2023

10:00h Opening ceremony: Miloš Miladinov, Luka Rudić

10:10h Nemanja Mičić – Keynote speaker – The Immediacy of Stories: The Media as Narrative Constructs

10:55h - 11:05h Welcome drink

Section A, chairperson Miloš Miladinov

11:05h Adriana Dondo Zekić – What are Artists for? (In the Age of Artificial Intelligence)

11:20h Miloš Miladinov – Art in the Era of New Media: The Problem of Transmission

11:35h Luka Rudić – Benjamin and New 19th Century Media: Newspapers and Literature

11:50h – 12:10h Break

Section B, chairperson Luka Rudić

12:10h Vojislava Latinčić – Towards an Aesthetics of New Media: Digital Image Beyond Affect and Surface Phenomenon

12:25h Uroš Kostić – Poetical Presentation and Augmented Reality

12:40h Mladen Matić – Art as Otherness: The Elusive and Dynamic Spirit of New Media

12:55h Closing discussion

САЖЕЦИ ИЗЛАГАЊА/ PAPER ABSTRACTS

НЕПОСРЕДНОСТ ПРИЧА: МЕДИЈИ КАО НАРАТИВНИ КОНСТРУКТИ

Апстракт: Основно полазиште овог истраживања лежи у препознавању наративне, односно, приповедне димензије сваког (језичког) искуства и догађања. Потпору тој идеји пружа, са једне стране, постструктуралистичко детектовање фундаменталне текстуалности, тј. примарно језичког карактера онога што би се у онтолошким расправама исказивало као „структура стварности“. Поред овог, превасходно деридијански мотивисаног становишта, носећи део главне конструкције рада једнако припада како фукоовски, тако и делезовски прожетом препознавању неесенцијалног карактера представног начина мишљења, које се показује као већински доминантно у готово свим сферама. Значајан рад како на утирању пута, тако и извођењу даљих консеквенци овог покушаја препознавања форми мишљења које иду с оне стране метафизичке бинарности и подвојености света на прави и патворени, дају мислиоци попут Ничеа и Бодријара. Ипак, везивно ткиво овим Ничеовим, Фукоовим, Делезовим, Деридиним и Бодријаровим разматрањима пружа постфеноменолошки настројена филозофија прича Вилхелма Шапа. Амалгам постструктурализма и постфеноменологије у овој констелацији пружа неке несвакидашње увиде. Један од њих се може уочити и у начину на који третирамо филозофију као такву. Њен карактер се испоставља као једнако

приповедан у својој суштини, што за консеквенцу има губљење ауторитарне ноте, на путу детектовања увида да у сваком тренутку имамо посла искључиво са чистим мноштвом контингентних прича. У том контексту, у овом раду се, између осталог, разматра статус медија и медијалности, односно, уобичајено разумљена посредничка улога која им се приписује. Детектовање непосредности прича, тј. медија као наративних конструкта, долази као могуће исходиште, испратимо ли до крајњих граница унутрашњу логику непрестано продукованих симулакрума/прича, путем разлике и понављања наратива.

Кључне речи: мноштво, контингенција, наратив, језик, прича, медији, разлика, понављање.

Nemanja Mićić

THE IMMEDIACY OF STORIES: THE MEDIA AS NARRATIVE CONSTRUCTS

Summary

The basic premise of this investigation lies in recognizing the narrative, i.e., the story-telling dimension of every (linguistical) experience and event. The backbone of this notion is, on the one side, sustained by the poststructuralist detection of fundamental textuality, or the language-bound character of what is usually regarded as the “structure of reality“, in various ontological disputes. Besides this mainly Derridian perspective, the supporting part of the

main argument of the paper also belongs to the aspects of Foucauldian and Deleuzian thought, which is concerned with recognizing the inessential character of the representational mode of thinking, that dominates almost all spheres. The significant part of this journey of thinking beyond the usual forms of reasoning, which lies on the far side of binary oppositions between the real and the artificial, instituted by Western metaphysics, is illuminated first of all by Nietzsche, and then also by Baudrillard, besides the aforementioned authors. However, the connective tissue to all of these considerations is set forth by the postphenomenologically inclined philosophy of stories by Wilhelm Schapp. The amalgam of poststructuralism and postphenomenology in this constellation can provide us with some peculiar angles and insights. One of those insights can be seen in the manner in which we treat philosophy as such. The character of philosophy reveals itself as essentially a story-telling one, and as a possible result of this comes shedding off the authoritarian note, once we realize that all we are ever dealing with is the pure multiplicity of contingent stories. Bearing all that in mind, this paper also investigates the status of media and mediality, i.e., their habitually understood mediatory function. Disclosure of the immediacy of stories and revealing their narrative construedness comes as a possible upshot if we are to follow to the very end the inner logic of perpetually produced simulacra/stories through difference and repetition.

Keywords: multiplicity, contingency, narrative, language, story, media, difference, repetition.

Чему уметници?

Апстракт: Наслов излагања изнова поставља питање у маниру оног Хелдерлиновог, па и Хајдегеровог питања „Чему песници?” Чини се да и ми живимо њихова *оскудна времена* такве запитаности јер сада су уметници махом усмерени на борбу против генерисане уметности. Циљ нам је да вештачку интелигенцију тачније њен продор у свет уметности испитамо, нарочито у контексту актуелног *САГ-АФТРА* (SAG-AFTRA) *штрајка* у који су уметници ступили, између осталог, управо због последица које трпе због све веће употребе вештачке интелигенције као и због неких будућих потенцијалних злоупотреба најсавременијих технологија, науштрб не само уметности, него и њихових личности као таквих. Када у овом смислу кажемо личност пре свега подразумевамо оно што би се можда најбоље превело као особеност илити likeness, при чему се спекулише о могућности да се заувек преузме особеност неког глумца и користи неограничено, а да је глумац за то плаћен као, на пример, за један ангажман. Ово за собом повлачи бројна питања и проблеме који можда могу да се обједине питањем: *Чему уметници у доба синтетичких медија и „њихове“ уметности?*

Кључне речи: уметник, особеност, вештачка интелигенција, САГ-АФТРА штрајк, синтетички медији.

WHAT ARE ARTISTS FOR?

Summary

The title of the presentation again poses the question in the manner of Hölderlin's and Heidegger's question "What are poets for?" It seems that we too live their *meager times* of such questioning because now artists are mostly focused on fighting generated art. Our goal is to examine artificial intelligence more precisely its penetration into the world of art, especially in the context of the current *SAG-AFTRA strike* in which artists have entered, among other things, precisely because of the consequences they suffer due to the increasing use of artificial intelligence as well as some future potential abuses of synthetic media, at the expense of not only art, but also their personalities as such. When we say personality in this sense, we are talking about *likeness*, speculating about the possibility of forever taking on the *likeness* of an actor and using it unlimitedly, and that the actor is barely paid for it. This entails a number of questions and problems that can perhaps be combined with the question: What are artists for in the age of synthetic media and "their" art?

Keywords: artist, likeness, artificial intelligence, *SAG-AFTRA strike*, synthetic media.

Милош Миладинов

УМЕТНОСТ У ЕРИ НОВИХ МЕДИЈА: ПРОБЛЕМ ТРАНСМИСИЈЕ

Апстракт: У овом истраживању аутор испитује утицај савременог масмедијског окружења на уметност и њену функцију у оквирима културе и њених институција. Аутор полази од основних претпоставки Дебреове медиологије, односно разликовања комуникације и трансмисије. Разматрајући феномен уметности кроз окно Дебреовог појма трансмисије, могу се приметити битне промене у савременој уметности у односу на традиционалну и то управо у погледу њеног трансмисивног карактера. На који начин масовни медији доприносе трансформацији уметности у савремености, једно је од кључних питања овог истраживања.

Кључне речи: Дебре, медији, трансмисија, уметност.

Miloš Miladinov

ART IN THE ERA OF NEW MEDIA: THE PROBLEM OF TRANSMISSION

Summary

In this research, the author examines the influence of the

contemporary mass media environment on art and its function within the framework of culture and its institutions. The author starts from the basic assumptions of Debray's mediology, i.e. the distinction between communication and transmission. Examining the phenomenon of art through the lens of Debray's notion of transmission, one can notice important changes in contemporary art in relation to traditional art, precisely in terms of its transmissive character. How mass media contribute to the transformation of art in modern times is one of the key questions of this research.

Keywords: Debray, media, transmission, art.

Лука Рудић

БЕЊАМИН И НОВИ ДЕВЕТНАЕСТОВЕКОВНИ МЕДИЈИ: НОВИНЕ И КЊИЖЕВНОСТ

Апстракт: У овом раду бавићемо се односом нових медија и уметности у делу Валтера Бењамина из нешто мање уобичајене перспективе. Наиме, анализираћемо одломке у којима Бењамин говори о новинарству, те о вези појаве и масовне продукције новина са уметношћу. У том смислу, посебну пажњу ћемо усмерити на његов есеј *Приповедач*. Анализираћемо однос уметности приповедања у односу на појаву романа и новина. Роман, судећи по Бењамину, у доброј мери утиче на процес ишчезнућа приче и приповедања. Покушаћемо да покажемо, на Бењаминовом трагу, како доминација дискурса новинарства, с друге стране, утиче на укидање приче и приповедања, али и романа и романописца.

Кључне речи: приповедање, роман, новине, Бењамин, приповедач.

Luka Rudić

BENJAMIN AND NEW 19TH CENTURY MEDIA: NEWSPAPERS AND LITERATURE

Summary

In this paper, we will analyze the relationship between new media

and art in Walter Benjamin's work, from a slightly less common perspective. We will analyze the passages in which Benjamin writes about newspapers and about the relation between mass production of newspapers and art. In this sense, we will focus special attention on his essay *The Storyteller*. Relationship between art of storytelling and emergence of novels and newspapers will be the most interesting topic for us. We will try to show, following Benjamin, that dominance of the discourse of journalism affects the decline of the story and storytelling, but also affects the decline of the novel and the novelist in 19th century.

Keywords: storytelling, novel, newspapers, Benjamin, storyteller.

КА ЕСТЕТИЦИ НОВИХ МЕДИЈА: ДИГИТАЛНА СЛИКА ПОВРХ АФЕКЦИЈЕ И ПРЕСЛИКАВАЊА

Апстракт: Већ је препознато међу водећим теоретичарима нових медија, да се појавом нових медија потпуно мења устаљени појам слике (Лев Манович), уз увид да дигитална слика не прати модел пресликавања искуствених података на површинском слоју, својствен класичним визуелним медијима. С тим у вези, покренуто је питање – зашто дигитална слика и даље фигурише под именом „слике“ (*image*) (Марк Б.Н. Хансен)? Мановичев *Језик нових медија* раскринкава претпоставку о еквиваленцији менталних процеса са „екстерним, технолошки генерисаним визуелним формама“, присутну у психолошки мотивисаним теоријама медија. Идеја о „технолошкој екстернализацији и објективизацији ума“ кроз визуелне медије, своју методологију формира управо око традиционалистички схваћеног појма слике и његовог естетичког примата (окулоцентризам). Иако творац оштре критике поменуте идентификације менталних аката са техникама струкутирања секвенци својствених, пре свега, филмској монтажи, Манович, ипак, остаје унутар истих тих оквира, ослањајући се на метафору филмске слике, као водећег појма властите теорије нових медија, пропуштајући да препозна величину замаха, који нова, дигитална уметност узима (Хансен). Опаске Марка Хансена долазе из угла теорије афеката, што

подразумева инсистирање на утеловљености (естетског) искуства нових медијских садржаја, тј. захтева ново схватање тела, које би било у средишту нове дигиталне естетике. Наш рад осврће се на Хансенову перспективу, улазећи у дијалог са потенцијалним алтернативама такозваном „афективном обрту“ у теоријама нових медија.

Кључне речи: естетика, дигитална слика, аналогна слика, нови медији, теорија афеката, афект.

Vojislava Latinčić

TOWARDS AN AESTHETICS OF NEW MEDIA: DIGITAL IMAGE BEYOND AFFECT AND SURFACE PHENOMENON

Summary

It's already recognized among leading theorists of new media that the advent of new media completely changes the conventional notion of image (Lev Manovich). It's observed that digital imagery does not follow the model of mapping experiential data onto a surface layer, as characteristic of classical visual media. In this context, the question arises: why is digital imagery still referred to as "image" (Mark B.N. Hansen)? Manovich's *Language of New Media* challenges the assumption that mental processes are equivalent to "external technologically generated visual forms", which is a premise often found in psychologically motivated media theories.

The idea of “technological externalization and objectification of the mind” through visual media forms its methodology precisely around the traditionally understood concept of an image and its aesthetic primacy (ocularcentrism). While Manovich offers a critical perspective on the identification of mental processes with the techniques used in structuring sequences, especially in film montage, he remains firmly situated within the same framework. He relies on the metaphor of the cinematic image as the predominant concept in his theory of new media, thus missing the significant leap that new digital art is taking (Hansen). Mark Hansen's observations originate from the perspective of the affect theory, emphasizing the embodiment of aesthetic experiences of new media content. This perspective calls for a fresh understanding of the body, which takes center stage in the context of the new digital aesthetics. In our work, we engage with Hansen's perspective and initiate a dialogue with potential alternatives to what is often referred to as the "affective turn" in new media theories.

Keywords: aesthetics, digital image, analog image, new media, affect theory, affect.

ПОЕТСКО ПРЕДСТАВЉАЊЕ И АУГМЕНТОВАНА РЕАЛНОСТ

Апстракт: Поетским представљањем постиже се живот фантастичног и реалног, мисаоног и немогућег. Аугментована реалност, која као технологија интензивније изражава уснуле људске капацитете, а да задржава здрав осећај за реално испољене структуре, омогућује хармоничан однос револуционарне и неограничене уметности са радошћу закључаних идеја. Поетски уобличен свет, иако се само повремено неким појављује као константа ове димензије, а другима као константа виртуелног, технологијом и степенованим процесима производње формира се као слободно изабрана или одбачена надоградња. Са одлуком да се изабере било који и било какав свет, поезија и остале уметности задају квалитетни правац новом виду естетских јединстава. Речи су поетске речи и испољавају се, не у илузорним, већ реалним сликама, а сва књижевност постаје реална могућност животних околности. Над-идентитетске естетике идентитета виртуелној реалности приказују изокретање филозофије, надмоћ и немоћ, која је увек праћена слободом да буде или да не буде и то на било који начин, а аугментована, трансцендентно-иманентна, представа, улепшава оно што је натурализовано и уметнички потенцијално. Лепота представља нова искуства, и са таласима креативности, формира уметнике који не могу а да се не испоље

и стварају. Све што је отуђено, изабрано је да буде поетски приказано. Књижевне дужине ограничавају и разграничавају, а материјални свет је, парцијализовано или потпуно, уобличен и разобличен, док се мисаони свет преобликује путем уметничко-материјалних константи.

Кључне речи: аугментована реалност, поезија, представа, поетско представљање, виртуелна реалност, књижевност, технологија, свет, уметност, природа, искуство, креативност, уметник, уметничко-материјалне константе.

Uroš Kostić

POETICAL PRESENTATION AND AUGMENTED REALITY

Summary

The life of the fantastical and realistic, thoughtful and impossible, is accomplished by poetical presentation. Augmented reality which, as technology, expresses more intensely the dreamlike aspects of human capacities, but still keeps a healthy sense of realistically exposed structures, makes possible a harmonical relationship between revolutionary and unlimited art and the joy of locked ideas. World formed in poetry, even though it can sometimes appear as a constant of this dimension, and to others as a constant of virtuality, by technology and step-like processes of production forms itself as a

freely chosen or abandoned embellishing. With the decision to choose whichever and whatever world there is, poetry and other arts provide an excellent path to a new form of aesthetical unities. Words are poetical words and express themselves, not in illusions, but rather, in real pictures, and all literature becomes a real possibility of circumstances. Non-identity aesthetics of identity show to the virtual reality a reversal of philosophy, power and weakness, which is always followed by freedom to be or not to be, and in any way, and an augmented, transcendentally immanent, presentation, beautifies what is naturalized and potential as art. Beauty presents new experiences, and with waves of creativity, forms artists who cannot but show themselves and create. Everything dependent, has been chosen to be poetically presented. Literary lengths limit and unlimit, and the material world is, partially or fully, shaped and unshaped, just as the world of thought is reshaped by artistically-material constants.

Keywords augmented reality, poetry, presentation, poetical presentation, virtual reality, literature, technology, world, art, nature, experience, creativity, artist, artistically-material constants.

Младен Матић

УМЕТНОСТ КАО ДРУГОСТ: НЕУХВАТЉИВИ И ДИНАМИЧНИ ДУХ НОВИХ МЕДИЈА

Апстракт: Аутор ће настојати да покаже врло уску повезаност између чулности, уметности и лепоте, а у контексту нових медија. Користећи се Меклуановом чувеном крилатицом “Медиј је порука” у дословном смислу, аутор ће покурати да разуме развита уметности у кораку са временом, али пре свега у кораку са развитком медија. Другим речима, да ли у контексту брзине, како нам предочава и Пол Вирилио, можемо говоримо и о самим уметничким делима, а с обзиром на то да је брзина *de facto* једно од кључних оличења савремености. Теза у којој на неки начин *редукујемо* уметност на медиј или медиј на уметност повлачи са собом друга питања као што су на пример питања саме перцепције, а одатле и чулности, где ћемо обухватити Бергсона и Хусерла, али и Бењамина. На крају, поставља се кључно питање, то је питање о КАКО уметничког дела. Да ли у попречном пресеку овог времена који нам нуде Ниче или постмодернисти, а који није претерано светлог карактера, уопште можемо или треба да правимо оштру разлику између уметности и медијалности, те уметничког дела и медија?

Кључне речи: уметност, брзина, Меклуан, медији, перцепција, Вирилио, другост, савременост.

ART AS OTHERNESS: THE ELUSIVE AND DYNAMIC SPIRIT OF NEW MEDIA

Summary

The author will try to show a very close connection between sensuality, art and beauty, and in the context of new media. Using McLuhan's famous catchphrase "The medium is the message" in the literal sense, the author will try to understand the development of art in step with time, but above all in step with the development of media. In other words, in the context of speed, as presented by Paul Virilio, can we also talk about the works of art themselves, considering that speed is *de facto* one of the key embodiments of modernity. The thesis in which we somehow *reduce* art to medium or medium to art brings with it other questions such as, for example, questions of perception itself, and hence of sensibility, where we will include Bergson and Husserl, but also Benjamin. Finally, a key question arises, that is the question of the HOW of the artwork. In the cross-section of this age offered to us by Nietzsche or the postmodernists, which is not overly bright, can we or should we make a sharp distinction between art and mediality, and artwork and media?

Keywords: art, speed, McLuhan, media, perception, Virilio, otherness, modernity.

CIP - Каталогизација у публикацији

Библиотека Матице српске, Нови Сад

111.852:316.774(048.3)

КОНФЕРЕНЦИЈА "Естетика и нови медији" (2023 ; Београд)

Књига резимеа / Конференција "Естетика и нови медији", Београд, 2023. ;

[уредници Уна Поповић, Милош Миладинов, Лука Рудић]. - Београд :

Естетичко друштво Србије, 2023 (Буковац : Duo design). - 32 стр. ; 21 cm

Упоредо резимеи на срп. и енгл. језику. - Тираж 100.

ISBN 978-86-81712-24-5

а) Естетика - Нови медији - Зборници

COBISS.SR-ID 133744393